

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manvscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodiêre

Qvi ... Illas Omnes Complectitvr Historias, Qvæ Post Secvndam Sex
Tomorvm Editionem ...

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1586

VD16 ZV 1269

XXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77432](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-77432)

MARTYRIVM SANCTARVM SORO-
RVM NVNILONIS ET ALODIAE, AVTHORE LV.
cio marino Siculo, Regio historiographo, d'erebus Hispaniae
libro quinto.

NNO Christianæ salutis octingentesimo quinquā. ^{22. Octob.}
jesimoprimo, cūm Sarracenorum gentes Hispaniā
erē totam occupāscent, p̄ceperunt vt qui Christia-
nus esset, aut Christum filium denegaret, aut gla-
Sarraceno
rum impī-
tio sectus occumeret. Quod impīum electū & fe-
rale preceptum, per Hispaniam totam diuulgatum,
magnum timorē Christianis omnibus incusit. Qua-
doctēr Hispanorum complures religioni Christia-
ne, libiq; prudentissimē cōfidentes, & nefandā Ma-
nometi sectam fugientes, patriamq; suam deferē-
tes, ad Pyrenaeos montes, & Cantabriæ, Galleriæque
montana loca sese cōrulerunt: quorum successores
post multos annos Hispaniæ fuerunt recuperationis
authores. De quibus in libro de Aragoniæ Regibus historiam scripsimus pleniore.

Quare nunc ad Nunilonem & Alodium martyres redeo.
Erant itaque sub idem tempus in Osea citerioris Hispaniæ ciuitate duæ sorores, <sup>SS. Nuni-
lonis & A-
lodia pa-</sup>
trare admodum parvulae, quarum altera natu major Nunilo, & altera dicebatur ^{Iodice pa-}
Alodia, quas pater iniquus dereliquerat, & mater quæ Christiana erat ab infantia tria & pa-
nurrierat, & in fide Christi diligenter edocuerat. Illa autem matre defuncta, cūm ^{tria & pa-}
ad intellectu atatem peruenirent, coeperunt in fide Christi proficere, ieiunij, vi-
gilijs & orationibus incumbere: Quibus, & gratia sancti Spiritus audiuta, martyri. <sup>Ieiunij, vi-
gilijs & o-
rationibus
vacant.</sup>
um fortissimē pertulerunt acerbissimum. Obeatissimæ virgines atq; fortissimæ que
amore Christianæ religionis accensæ, mundi fallacias, tyrranos, & mortis tormæ
Martyrio <sup>Martyrio
coronatur</sup>
ta vicerunt, vt in celum viætrices & triumphantes ascenderent.

MARTYRIVM SS. SERVANDI ET GERMANI,
VT HABETVR IN LVCII MARINEI SICVLI, REGII
Historiographi, d'erebus Hispaniae libro quinto.

EGIMVS quoquè Seruandi & Germani martyrium, qui ^{23. Octob.}
cūm viri nobiles essent, dæmones expellebant, & per impos-
itionem manuum multos languores curabant in Emerita ^{Sædi mar-}
vrbe Lusitania prouincia. Quod cūm preses audisset, eos ad ^{tyres mira-}
se vindicta catenis adduci iussit: & in Mauritaniam prouincia, ^{culis coru-}
ciam profecturus, secum ducere decreuit. Illi autem labores
itineris, catenam & famam gaudentes, animi virtute tolera-
bant. Tandem cūm ventum esset in locum qui dicebatur V-
fianus, apud Gades, iussit præses vt colla eorum carnifices
amparentur. Duci igitur ad collem, flexis genibus orantes Deum, gladiū sacrī cer. ^{Cæduntur}
uicibus excepunt: Quorum Seruandus Hispali cum Iusta & Rufina, Germanus capite.
verò in Augusta Emerita sepultus est.

VITA S. LUCIANI MARTYRIS, PER SVIDAM
SCRIPTA, ALBERTO LINO INTERPRETE.

VCIANVS martyr Samosatensis, quæ est Syria ciuitas, vir ^{26. Octob.}
nobili genere natus, ab ineunte ætate cum quadam Macario E-
desse commorante, sacrasq; literas explanante versatus, quicquid
apud illum optimum ac præstantissimum inuenit, haud multo
tempore percepit, atq; in solitariam vitam fecerit, omnesq; absolu-
lute virtutis numeros explevit. Prouectus est autem & ad facer. <sup>S. Lucianus
fit presby-
ter.</sup>
dotium, presbyter Antiochiae factus, ibique ludum litterariorum
magnum aperuit, vndique studioissimis alijs aliundē ad eum disciplina causa con-
currentibus.

t 3 Hic